

22. møde

Onsdag den 30. november 1988 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Spørgsmål til ministrene.****2) Første behandling af lovforslag nr. L 114:**

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri. (Fritidsfiskeri og fiskepleje).

Af fiskeriministeren (Gammelgaard).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om forsikringsvirksomhed. (Elektronisk registrering m.v.).

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af sønæringsloven.

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v. (Skiltning med organiseret rabat).

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

I skrivelse af d.d. meddeler trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen), at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov.

(Lovforslag nr. L 126).

Forslag til lov om autorisation af elinstallatører m.v.

(Lovforslag nr. L 127).

Medlemmer af Folketinget Jens Thoft (SF), Jes Lunde (SF), Rahbæk Møller (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(*Stop for anpartsfiduser*).

(Lovforslag nr. L 128).

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (*Stop for anpartsfiduser*).

(Lovforslag nr. L 129).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov.

(Lovforslag nr. L 126).

Den foreslåede jernbane skal tjene som en direkte forbindelse mellem hovedstrækningen Odense-Fredericia og hovedbanen Fredericia mod Esbjerg/Padborg, hvorved det endgås, at togene til og fra de nævnte strækninger kører ind til og ud af stationen i Fredericia til samme side.

Ideen om en bane uden om Fredericia som genvej mellem de nævnte strækninger er af ældre dato. Allerede i 1976 blev der vedtaget en lov, hvorefter de fornødne arealer til banens anlæg kunne erhverves.

Når jeg nu fremsætter forslag til lov om anlæg af banen, hænger det sammen med den ændrede køreplanstruktur, der vil blive indført med etableringen af den faste jernbaneforbindelse over Storebælt. Banen giver mulighed for, at tog mellem Fyn/Sjælland på den ene side og

[Trafik- og kommunikationsministeren]

Vest- og Sønderjylland på den anden side kan opnå væsentlige tidsbesparelser ved at undgå den i dag nødvendige omvej via Fredericia.

Banen planlægges i første omgang benyttet af tog i timedrift mellem København og Kolding, hvorfra de vil blive videreført til henholdsvis Esbjerg og Sønderborg. Banen vil endvidere blive benyttet til omlægning af en del af transitgodstogene gennem Danmark fra Rødby-Puttgarten-overfarten til den faste jernbaneforbindelse over Storebælt. Hvilket omfang denne omlægning nærmere vil få, afhænger blandt andet af de videre forhandlinger med de udenlandske baner, først og fremmest Deutsche Bundesbahn.

Banen skal kunne tages i brug senest samtidig med den faste jernbaneforbindelse over Storebælt, det vil sige i midten af 1993. For at kunne få banen færdigbygget til dette tidspunkt er det nødvendigt med igangsætning af anlægsarbejderne i løbet af 1989.

Jeg skal herefter – idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget – tillade mig at anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om autorisation af elinstallatører.

(Lovforslag nr. L 127).

Forslagets formål er en ajourføring af bestemmelserne i lov nr. 196 af 7. juni 1958 om autorisation af elektroinstallatører under hensyn til den udvikling, der har fundet sted i de sidste 30 år, samt med henblik på i videst muligt omfang at forenkle administrationen af bestemmelserne.

Forslaget går ud på bevarelse af hovedprincippet i den gældende lov, hvorefter enhver, der har bestået en godkendt prøve som elinstallatør, og som opfylder visse generelle betingelser, kan forlange at få udstedt autorisation, samt at visse nærmere definerede arbejder med elinstallationer kun må udføres under ansvar af en autoriseret elinstallatør.

Baggrunden for autorisationskravet er hensynet til forbrugernes sikkerhed. Ved godkendelsen af uddannelses- og prøvekravene sikres det, at den, der autoriseres, har de nødvendige

tekniske kvalifikationer kombineret med et grundigt kendskab til stærkstrømsreglementets sikkerhedsmæssigt begrundede forskrifter for udførelse af elinstallationer.

Bestemmelserne i forslagens § 2, stk. 2 og 3, indeholder imidlertid en lempelse i forhold til den gældende lov med henblik på, at personer, der er sagkyndige på forskellige områder, f.eks. tv og radio, husholdningsmaskiner, olielyf m.m., uden at skulle have autorisation kan udføre reparations- og servicearbejder på de pågældende apparater under spænding samt foretage fast tilslutning til elinstallationen (i modsætning til stikkontakttilslutning). Endvidere tillades det, at private personer foretager op sætning og nedtagning af lamper samt udskiftning af afbrydere og stikkontakter i boliger. Man må se i øjnene, at den gældende lovs autorisationskrav i vidt omfang er blevet tilsidesat på disse områder, men dette ses ikke at have medført ulykker, og der synes derfor ikke at være betænkeligheder ved den foreslåede lempelse.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, er ny og må ses på baggrund af udviklingen, hvorefter det nu er muligt for enhver i byggemarkeder og andre butikker med selvbetjening at købe elektrisk materiel, der er beregnet på at skulle installeres af en autoriseret installatør. Det er derfor hensigten at udstede en bekendtgørelse om pligt for forhandlerne til at gøre opmærksom på autorisationskravet i forbindelse med salg af sådant materiel. Det kan ske ved en mærkning på emballagen eller, hvor dette ikke er muligt, ved skiltning i salgsløkalet. Endvidere er det hensigten at foreskrive pligt til at udlevere en monteringsvejledning ved detailsalg af materiel, som private uden særlig sagkundskab har lov til at montere, og som ved forkert montering kan medføre fare, f.eks. trebenede stikpropper.

Efter den gældende lov udstedes autorisationer af de stedlige elforsyningsforetagender, hvoraf der findes ca. 100. Da der på landsbasis kun udstedes ca. 150 nye autorisationer om året, er det for mange mindre elforsyningselskaber en forholdsvis sjældent forekommende ekspedition, som ofte giver anledning til tvivlsspørgsmål, især når der er tale om autorisationer til brug i virksomheder, der drives i selskabsform. Sådanne tvivlsspørgsmål besvares som regel af Elektricitetsrådet. Danske Elværkers Forening og Elektroinstallatørernes